BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 november 2005

betreffende de staatssteunregelingen die Slovenië in het kader van zijn belastingwetgeving betreffende koolstofdioxide-emissies ten uitvoer heeft gelegd

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 4435)

(Slechts de tekst in de Sloveense taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2006/640/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig bovengenoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ([1]),

Overwegende hetgeen volgt:

PROCEDURE

(1) Op 18 oktober 2002 stelden de Sloveense autoriteiten de Commissie in kennis van het bestaan van een staatssteunregeling waarbij bepaalde categorieën ondernemingen in het kader van de nationale koolstofdioxide-emissiebelasting een belastingkorting genieten. De regeling werd bij de Commissie geregistreerd als zaak nr. SI 1/2003. De regeling was eerder, overeenkomstig Bijlage IV, Hoofdstuk 3, punt 2, van Verdrag betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, van Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slovakije tot de Europese Unie ([2]) (hierna „het Toetredingsverdrag" genoemd), goedgekeurd door de Sloveense Staatssteunautoriteit op grond van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ([3]) (hierna „het milieusteunkader" genoemd).

(2) Bij gebreke van volledige informatie over de maatregel verzocht de Commissie Slovenië om verdere toelichting en kon de regeling niet worden opgenomen in de lijst van bestaande steunmaatregelen in het Aanhangsel bij Bijlage IV bij het Toetredingsverdrag.

(3) De Commissie ontving verdere informatie van de Sloveense autoriteiten op 7 november 2002, 1 april 2003, 16 mei 2003, 1 oktober 2003, 4 februari 2004, 1 juni 2004, 17 september 2004 en 28 september 2004. Er vonden twee bijeenkomsten plaats tussen de Sloveense autoriteiten en de Commissie op 24 november 2003 en 8 maart 2004.

(4) Inmiddels vonden er belangrijke wijzigingen plaats in de communautaire wetgeving, met een bijzondere impact op de Sloveense belastingregeling voor koolstofdioxide (hierna „CO_2" genoemd):

— Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ([4]) (hierna „richtlijn energiebelasting" genoemd);

— Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad ([5]) (hierna „richtlijn emissiehandel" genoemd), en

— Richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling ([6]),

zijn van kracht geworden op de dag van hun bekendmaking.

(5) Daarom hebben de Sloveense autoriteiten besloten hun belastingregeling aan te passen en hebben zij de nieuwe regeling (op dat tijdstip nog een ontwerp) bij de Commissie aangemeld. De Commissie heeft de nieuwe regeling in juni 2004 geregistreerd als Steunmaatregel nr. N 402/2004.

(6) Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikte, had zij twijfel ten aanzien van de verenigbaarheid van bepaalde onderdelen van Steunmaatregelen nrs. SI 1/2003 en N 402/2004 met de gemeenschappelijke markt. Daarom besloot zij op 14 december 2004 de formele onderzoekprocedure in te leiden op grond van artikel 4, lid 4, en artikel 6 van Verordening (EG) Nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ([7]), met het verzoek aan de Sloveense autoriteiten hun opmerkingen te maken (hierna „het besluit tot inleiding van de procedure" genoemd). Van dat besluit tot inleiding

([1]) PB C 46 van 22.2.2005, blz. 3.
([2]) PB L 236 van 23.9.2003.
([3]) PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.
([4]) PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51.
([5]) PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.
([6]) PB L 52 van 21.2.2004, blz. 50.
([7]) PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

van de procedure werd op 22 februari 2005 een beknopte samenvatting bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([8]). Alle belanghebbenden werd verzocht hun opmerkingen te maken binnen één maand vanaf de datum van de bekendmaking.

(7) Na de inleiding van de formele onderzoekprocedure registreerde de Commissie Steunmaatregel nr. SI 1/2003 als Steunmaatregel nr. C 47/2004 en Steunmaatregel nr. N 402/2004 als Steunmaatregel nr. C 44/2004.

(8) Bij brief van 18 januari 2005, die op 20 januari 2005 werd geregistreerd, maakten de Sloveense autoriteiten hun opmerkingen ten aanzien van de twijfel die de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure had geformuleerd. Op 4 april en 7 juli 2005 zond de Commissie de Sloveense autoriteiten verdere vragen; deze werden beantwoord bij brieven van, onderscheidenlijk, 17 mei en 8 augustus 2005.

(9) De Commissie heeft geen opmerkingen van belanghebbenden ontvangen.

(10) Voor een goed begrip van de aanpassingen die met de nieuwe wetgeving werden geïntroduceerd, werden in het besluit tot inleiding van de procedure zowel de oude regeling met belastingkortingen (Steunmaatregel nr. SI 1/2003) als de nieuwe regeling (Steunmaatregel nr. N 402/2004) behandeld. Met het oog op helderheid en coherentie, zullen ook in deze beschikking zowel Steunmaatregel nr. C 44/2004 als Steunmaatregel nr. C 47/2004 worden behandeld.

A) *STEUNMAATREGEL NR. C 47/2004 (EX-SI 1/2003)*

1. BESCHRIJVING VAN DE REGELING

(11) De regeling is gebaseerd op de verordening inzake belasting voor luchtvervuiling door CO_2-emissies van 17 oktober 2002 (hierna „de verordening" genoemd), die in oktober 2002 in Slovenië van kracht werd. De nieuwe, aangepaste wetgeving (Steunmaatregel nr. C 44/2004) werd per 1 mei 2005 van kracht, en verving dit besluit.

(12) Daarom onderzoekt de Commissie in deze beschikking de verordening op haar verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt, voor de periode vanaf 1 mei 2004 (datum van toetreding van Slovenië tot de EU) tot en met 1 mei 2005 (datum waarop de verordening niet meer van toepassing was).

(13) In de verordening is voorzien in een belasting geheven op grond van de hoeveelheid CO_2 die door een installatie wordt uitgestoten. Zij bevatte drie soorten belastingkortingen die bij de Commissie werden aangemeld om op grond van het milieusteunkader als exploitatiesteun te worden goedgekeurd:

i) ondernemingen die stroom opwekken in installaties met warmetekrachtkoppeling (hierna „WKK" genoemd), konden een belastingkorting krijgen van minstens 5 % voor energiebesparing bij bestaande installaties en van minstens 10 % voor nieuwe installaties.

In haar besluit tot inleiding van de procedure verklaarde de Commissie deze steun verenigbaar op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag;

ii) de tweede soort belastingkortingen betrof alle installaties die vóór 1998 in Slovenië in bedrijf waren, die in de periode 1986-1998 een jaaremissie van minstens 10 ton CO_2 hadden en die vóór 2002 bij het ministerie van Milieu een emissievergunning hadden aangevraagd. Voor de volgende categorieën begunstigden werd voorzien in bijzondere kortingpercentages:

— installaties die warmte-isolatiematerialen produceren;

— stroomcentrales die stroom leveren aan een hoogspanningstransmissienetwerk;

— installaties voor de transmissie van aardgas in gasnetwerken, en

— stadsverwarmingsinstallaties voor CO_2-emissies veroorzaakt door het gebruik van fossiele brandstoffen.

In haar besluit tot inleiding van de procedure kwam de Commissie tot de bevinding dat de belastingkorting voor stroomcentrales die stroom leveren aan een hoogspanningstransmissienetwerk (tweede streepje hierboven) geen staatssteun vormde in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

Ten aanzien van alle overige belastingmaatregelen uit deze categorie leidde zij, op grond van artikel 4, lid 4, en artikel 6 van Verordening (EG) Nr. 659/1999 van de Raad, de formele onderzoekprocedure in;

iii) de derde categorie belastingkortingen betrof grote verbrandingsinstallaties van stroomcentrales die stroom leveren aan een hoogspanningstransmissienetwerk en binnenlandse steenkool als brandstof gebruiken.

In haar besluit tot inleiding van de procedure kwam de Commissie tot de conclusie dat deze maatregel geen staatssteun vormde in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

(14) Daarom was de onderzoekprocedure van de Commissie op de staatssteunmaatregelen van punt ii) toegespitst.

2. DE-MINIMISSTEUN

(15) Op het tijdstip dat de Commissie besloot de procedure in te leiden (14 december 2004), was de verordening nog steeds van toepassing. In hun schrijven van 17 mei 2005 bevestigden de Sloveense autoriteiten evenwel dat, vanaf het tijdstip van de ontvangst van het besluit van de Commissie door de Sloveense autoriteiten (22 december 2004), op grond van de verordening geen administratief

([8]) PB C 46 van 22.2.2005, blz. 3.

besluit meer over korting op de CO_2-heffing was genomen. Per 1 mei 2005 werd de nieuwe wetgeving van kracht en verving zij de verordening.

(16) Op verzoek van de Commissie (schrijven 4 april 2005) verstrekten de Sloveense autoriteiten haar (bij schrijven van 17 mei 2005) een lijst van alle begunstigden die een belastingkorting hadden gekregen op basis van de verordening, samen met de desbetreffende bedragen van de belasting, en dit voor de periode vanaf de datum van toetreding van Slovenië tot de EU tot en met het aflopen van de verordening.

(17) Volgens deze informatie beliep het totale bedrag dat tussen 1 mei 2004 en 1 mei 2005 aan belastingkorting was toegekend, 998 771 EUR — verdeeld over in totaal 153 ondernemingen. Geen van deze ondernemingen had meer dan 100 000 EUR belastingkorting ontvangen. In feite ontvingen slechts twee ondernemingen meer dan 27 000 EUR, doch geen van hen meer dan 100 000 EUR.

(18) Daarom betogen de Sloveense autoriteiten dat, gezien de erg korte periode dat de verordening na de toetreding van Slovenië tot de EU van toepassing was, het bedrag dat in het kader van deze regeling werd toegekend, onder het plafond van 100 000 EUR ligt als genoemd in artikel 2 op de minimis-steun ([9]) van de Commissie verordening ligt.

(19) In hun schrijven van 8 augustus 2005 geven de Sloveense autoriteiten een nadere beschrijving van het systeem dat in Slovenië voor de monitoring van de-minimissteun werd opgezet. Volgens deze informatie heeft Slovenië een systeem opgezet voor monitoring en toezicht op de toekenning van steun die onder de de-mininimisregeling valt, door binnen het departement Monitoring staatssteun van het ministerie van Financiën een centraal register voor de-minimissteun op te zetten. Vooraleer een overheid de-minimisssteun kan toekennen, moet dit departement nagaan of de voorwaarden van de verordening de-minimissteun zijn nageleefd. Dit centrale register werd opgezet vóór de toetreding van Slovenië tot de EU.

(20) In hun schrijven van 8 augustus 2005 hebben de Sloveense autoriteiten bevestigd dat dankzij dit gecentraliseerde systeem de begunstigden van de maatregel geen steun kunnen ontvangen die hoger uitkomt dan 100 000 EUR per begunstigde over een periode van drie jaar.

3. BEOORDELING

(21) Op het tijdstip van de ontvangst van het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure (22 december 2004) hebben de Sloveense autoriteiten onverwijld de toepassing van de betrokken belastingkortingregeling stopgezet. Een ingrijpend gewijzigde nieuwe regeling werd enkele maanden nadien — per 1 maart 2005 — van kracht. Zodoende was de in deze beschikking te onderzoeken verordening in Slovenië van toepassing gedurende één jaar te rekenen vanaf het tijdstip van de toetreding, maar werd de verordening in de feiten voor minder dan acht maanden toegepast (van 1 mei tot en met 22 december 2004).

([9]) Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag, PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

(22) Doordat deze regeling zo kort van toepassing was, onderschrijdt de in het kader van deze regeling toegekende steun het plafond van 100 000 EUR per begunstigde dat in artikel 2 van de verordening de-minimissteun is vastgesteld.

(23) In hun brieven van 17 mei en 8 augustus 2005 hebben de Sloveense autoriteiten ook toegezegd alle overige voorwaarden van de verordening de-minimissteun te zullen naleven. In die brieven gaven zij ook een beschrijving van het monitoringsysteem dat de correcte toepassing van die regels moet garanderen.

4. CONCLUSIE

(24) Mitsdien concludeert de Commissie dat de maatregel aan de criteria van de verordening de-minimissteun voldoet en, overeenkomstig artikel 2, lid 1, van diezelfde verordening, wordt geacht geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag te vormen.

B) *STEUNMAATREGEL NR. C 44/2004 (EX-N 402/2004): AANPASSING VAN STEUNMAATREGEL NR. C 47/2004*

1. BESCHRIJVING VAN DE REGELING

(25) In hun kennisgevingsbrief die op 1 juni 2004 werd geregistreerd, stelden de Sloveense autoriteiten de Commissie in kennis van ingrijpende aanpassingen in de Sloveense wetgeving, die onder meer resulteerden in de aanpassing van de verordening inzake CO_2-belasting die sinds 2002 van kracht was. De nieuwe reeks nationale besluiten omvat de nieuwe wet milieubescherming ([10]), de wet houdende wijziging van de accijnswetgeving ([11]) en een regeringsdecreet betreffende de belasting op CO_2-emissies (hierna „het decreet" genoemd), dat per 1 mei 2005 van kracht werd.

(26) In het decreet blijft de logica achter het eerdere systeem van CO_2-belastingen gehandhaafd: de belastinggrondslag blijft de hoeveelheid CO_2 die door installaties wordt uitgestoten.

(27) Het besluit bevat drie soorten belastingkortingen die bij de Commissie werden aangemeld om op grond van het milieusteunkader te worden goedgekeurd. Deze drie maatregelen lopen alle over vijf jaar (van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2009):

i) ondernemingen die stroom opwekken in WKK-installaties kunnen een belastingkorting krijgen indien zij bepaalde energiebesparingen behalen.

In haar besluit tot inleiding van de procedure verklaarde de Commissie deze maatregel verenigbaar op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag. De maatregel was ten tijde van dat besluit weliswaar slechts een ontwerp-decreet, maar de Sloveense autoriteiten hebben in hun brief van 17 mei 2005 bevestigd dat deze maatregel niet is aangemeld;

([10]) Ur.l. RS 41/2004.
([11]) Ur.l. RS 42/2004.

ii) de tweede categorie kortingen betreft stroomcentrales die stroom leveren aan een hoogspanningstransmissienetwerk en bepaalde, in artikel 23 van het decreet genoemde grote verbrandingsinstallaties.

Wat de stroomcentrales betreft, oordeelde de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure dat deze maatregel geen staatssteun vormde. Wat de grote verbrandingsinstallaties betreft, kwam de Commissie tot de bevinding dat de belastingkorting voor deze installaties met het EG-Verdrag verenigbaar was;

iii) volgens het ontwerp-decreet zoals dat de Commissie vóór haar besluit tot inleiding van de procedure werd voorgelegd, kunnen alle ondernemingen die aan een hoogspanningstransmissienet stroom leveren, maar die geen energie-intensieve ondernemingen zijn, geen vrijwillige milieuovereenkomsten hebben, noch onder een regeling voor handel in emissierechten vallen, in 2005 een belastingkorting van 43 % krijgen, die jaarlijks met 8 procentpunt afneemt. Stadsverwarminginstallaties in dezelfde situatie kunnen in 2005 een belastingkorting van 26 % krijgen, die jaarlijks met 8 procentpunt afneemt.

In haar besluit tot inleiding van de procedure had de Commissie twijfel geformuleerd ten aanzien van de verenigbaarheid van deze maatregel met de gemeenschappelijke markt en heeft zij, op grond van artikel 4, lid 4, en artikel 6 van Verordening (EG) Nr. 659/1999 van de Raad, de formele onderzoekprocedure ingeleid. Dit was de enige categorie belastingkortingen in het nieuwe ontwerp-decreet waarop de onderzoekprocedure van de Commissie zag.

(28) Na het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure hebben de Sloveense autoriteiten het ontwerp-decreet gewijzigd. In de uiteindelijke versie van het decreet, dat in mei 2005 van kracht werd, wordt deze categorie belastingkortingen door de volgende categorieën vervangen.

(29) Ingevolge artikel 18, derde streepje, van het decreet kunnen ondernemingen die deelnemen aan de EU-regeling voor de handel in emissierechten, in lijn met de richtlijn emissiehandel, en die niet energie-intensief zijn, een belastingkorting krijgen van de nationale CO_2-belasting.

(30) Ingevolge artikel 18, vierde streepje, kunnen ook ondernemingen die vrijwillige milieuovereenkomsten aangaan, een belastingkorting krijgen.

(31) Deze belastingkorting neemt af met 8 procentpunt per jaar:

— 2005: 43 %,

— 2006: 35 %,

— 2007: 27 %,

— 2008: 19 %, en

— 2009: 11 % belastingkorting.

Het laatste jaar waarin belastingkorting wordt toegekend, is 2009: vanaf 2010 wordt geen korting meer toegekend.

(32) Stadsverwarminginstallaties krijgen in 2005 een belastingkorting van 26 %, die jaarlijks met 8 procentpunt afneemt.

2. BEOORDELING

(33) De Sloveense autoriteiten hebben de steunmaatregel bij de Commissie aangemeld vooraleer deze ten uitvoer te leggen.

(34) De maatregel waarop de onderzoekprocedure van de Commissie ziet, is in hoofdzaak gebaseerd op artikel 18, derde en vierde streepje, en de artikelen 22, 23 en 24 van het decreet. Is het decreet weliswaar van kracht geworden terwijl de onderzoekprocedure van de Commissie liep, toch hebben de Sloveense autoriteiten in hun schrijven van 17 mei 2005 bevestigd dat artikel 18, vierde streepje, en de artikelen 23 en 24 pas na de uiteindelijke goedkeuring van de Commissie van kracht zullen worden. Daarom zijn zij, wat deze artikelen betreft, hun verplichtingen uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag en artikel 3 van Verordening (EG) Nr. 659/1999 van de Raad nagekomen.

(35) De belastingrestituties waarop het onderzoek van de Commissie ziet, kunnen echter ook worden gebaseerd op artikel 18, derde streepje, en artikel 22 van het decreet. De Sloveense autoriteiten zijn van oordeel ([12]) dat deze bepalingen na het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure in overeenstemming werden gebracht met het EG-Verdrag, en daarom hebben zij de inwerkingtreding ervan niet opgeschort in afwachting van de definitieve toestemming van de Commissie. Deze artikelen waren dus van kracht sinds 1 mei 2005, hetgeen met artikel 3 van Verordening (EG) Nr. 659/1999 van de Raad in strijd is.

2.1 *De vraag of sprake is van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag*

(36) De Commissie is van oordeel dat de wijzigingen die de Sloveense autoriteiten na het besluit tot inleiding van de procedure in de belastingkorting hebben aangebracht, geenszins afbreuk doen aan de beoordeling die zij in haar besluit tot inleiding van de procedure maakte wat betreft het bestaan van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat de hier te beoordelen maatregelen, staatssteun vormen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

2.2 *Verenigbaarheid van de steun met het EG-Verdrag*

(37) De Commissie merkt op dat de Sloveense autoriteiten de steunregeling hebben uitgewerkt op basis van het milieusteunkader en de richtlijn energiebelasting.

Verenigbaarheid met het milieusteunkader

(38) De Commissie toetste de maatregelen met name aan punten 51.2 en 51.1, onder b), eerste streepje, van het milieusteunkader op hun verenigbaarheid. De Sloveense CO_2-belastingregeling werd in oktober 2002 ingevoerd. Bijgevolg kan, volgens punt 51.2 van het milieusteunkader,

([12]) Zie het schrijven van de Sloveense autoriteiten van 17.5.2005.

punt 51.1 alleen worden toegepast indien terzelfder tijd aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

a) de heffing moet een merkbaar positief effect sorteren op het gebied van de milieubescherming. De logica achter het Sloveense belastingssysteem is dat ondernemingen die meer CO_2 uitstoten, hoger worden belast dan ondernemingen die minder CO_2 uitstoten. Een dergelijk belastingssysteem resulteert inherent in een prikkel voor ondernemingen om milieuhygiënischer te handelen — door minder CO_2 uit te stoten. Daarom is de Commissie van oordeel dat aan het eerste criterium van punt 51.2 van het milieusteunkader is voldaan;

b) de uitzonderingen ten gunste van de begunstigde ondernemingen moeten zijn ingevoerd bij de goedkeuring van de heffing. De categorieën begunstigden waarin door het initiële besluit van 2002 betreffende CO2-heffing werd voorzien, waren veel ruimer dan de categorieën die onder het hier te onderzoeken decreet vallen. De aanpassingen die werden ingevoerd, zijn het gevolg van de toetreding van Slovenië tot de EU en de daarop volgende aanpassingen in de betrokken wet- en regelgeving. De Commissie is van mening dat met deze aanpassingen de aard en het opzet van de uitzonderingen ongewijzigd bleven. Alleen de groep in aanmerking komende ondernemingen wordt er door beperkt, in lijn met de toepasselijke communautaire wetgeving.

(39) Daarom concludeert de Commissie dat ook aan deze tweede voorwaarde van punt 51.2 van het milieusteunkader is voldaan.

(40) Gelet op het bovenstaande kan, overeenkomstig punt 51.2 van het milieusteunkader, punt 51.1 op de hier te beoordelen maatregelen worden toegepast.

(41) Volgens punt 51.1, onder b), eerste streepje, van het milieusteunkader kan, wanneer de belastingkorting betrekking heeft op een communautaire heffing, de Commissie een vrijstelling voor maximaal tien jaar goedkeuren indien het bedrag dat na de verlaging daadwerkelijk door de begunstigde ondernemingen moeten worden betaald, hoger is dan het communautaire minimum.

(42) Sinds 1 januari 2004 is door de richtlijn energiebelasting voorzien in een geharmoniseerde energiebelasting in de lidstaten. Daarom is de Commissie, overeenkomstig artikel 4 van die richtlijn, van oordeel dat in de Sloveense belastingregeling die is gebaseerd op de door de ondernemingen uitgestoten hoeveelheid CO_2, over energieproducten in de zin van artikel 2 van de richtlijn energiebelasting belasting wordt geheven — en dat de regeling dus onder de toepassing van die richtlijn valt. Derhalve heeft de Sloveense belastingregeling betrekking op een communautaire heffing in de zin van punt 51.1, onder b), eerste streepje, van het milieusteunkader.

(43) De verlaging geldt slechts voor een periode van minder dan vijf jaar, hetgeen minder is dan het in punt 51.1 bepaalde maximum.

(44) Wat betreft de verschillende belastingpercentages die in Slovenië voor de verschillende gebruikte brandstoffen gelden, het belastingpercentage dat voor een installatie is verschuldigd, is afhankelijk van de aard van de brandstof die bij de exploitatie wordt gebruikt. Daarom kan de Commissie niet nagaan of zich er a priori van vergewissen dat de in de richtlijn energiebelasting vastgestelde minimumniveaus inzake belastingheffing voor elke installatie worden nageleefd. In hun schrijven van 17 mei 2005 hebben de Sloveense autoriteiten herhaald dat zij zich ertoe verbinden om voor beide categorieën begunstigden te garanderen dat de belasting die zij nà de belastingkorting betalen, boven het communautaire minimum blijft zoals dat door de richtlijn energiebelasting wordt vastgesteld. De belastingkorting wordt toegekend in de vorm van belastingrestituties. Daarom kan de bevoegde nationale autoriteit, alvorens enige restitutie plaatsvindt, nagaan of het geharmoniseerde minimumpercentage voor elke installatie wordt gerespecteerd.

(45) De Commissie neemt ook in aanmerking dat de belastingkortingen afnemen, hetgeen resulteert in kortingen die van jaar tot jaar aanzienlijk dalen.

(46) Op basis van deze toezegging van de Sloveense autoriteiten is de Commissie van oordeel dat is voldaan aan de voorwaarde van punt 51.1, onder b), eerste streepje — het bedrag dat na de verlaging daadwerkelijk door de begunstigde ondernemingen wordt betaald, moet boven het communautaire minimum blijven.

(47) Derhalve is voor beide categorieën begunstigde ondernemingen aan de voorwaarden van artikel 51.1, onder b), eerste streepje, van het milieusteunkader voldaan.

Verenigbaarheid met de richtlijn energiebelasting.

(48) Ingevolge artikel 17, lid 1, van de richtlijn energiebelasting kunnen de lidstaten, op voorwaarde dat de in die richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus worden gerespecteerd, slechts belastingkortingen toepassen ten faveure van energie-intensieve bedrijven of indien de begunstigde onderneming bijzondere overeenkomsten is aangegaan die leiden tot de verwezenlijking van milieubeschermingsdoelstellingen, of indien regelingen inzake verhandelbare vergunningen worden toegepast.

(49) De begunstigden die onder artikel 18, derde streepje, van het decreet vallen, moeten deelnemen aan de EU-regeling voor de handel in emissierechten, in lijn met de richtlijn emissiehandel ([13]), om belastingkorting te kunnen genieten.

(50) De begunstigden die onder artikel 18, vierde streepje, van het decreet vallen, moeten vrijwillige milieuovereenkomsten aangaan om voor de belastingkorting in aanmerking te kunnen komen. De milieudoelstellingen die de begunstigde ondernemingen in het kader van deze milieuovereenkomsten moeten behalen, is een vermindering van CO_2-emissies met 2,5 % tegen eind 2008, ten opzichte van de emissies in de referentieperiode (1999-2002).

([13]) Zie noot 3.

(51) In het licht van het bovenstaande komt de Commissie tot de bevinding dat de beide categorieën belastingkorting in overeenstemming zijn met de vereisten van de richtlijn energiebelasting,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De maatregelen inzake belastingkorting waarin door het Sloveense regeringsdecreet betreffende belasting op CO_2-emissies dat per 1 mei 2005 van kracht werd, is voorzien, zijn met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag verenigbaar.

Artikel 2

Deze beschikking betreft de belastingkortingen die op grond van het decreet tot en met 31 december 2009 worden toegekend.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Sloveense Republiek.

Gedaan te Brussel, 23 november 2005.

Voor de Commissie
Neelie KROES
Lid van de Commissie